

عوامل موثر بر حضور پذیری زنان در فضاهای شهری (نمونه موردی ارتقای امنیت زنان در فضاهای عمومی)

۱- نسیم پورسیف

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد رشته مهندسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد خرم آباد، خرم آباد، لرستان، ایران
۱: ah.meysam@yahoo.com

چکیده

امروزه نیاز انسان به حضور در جمع و برقراری تعامل معقول، منطقی و متعارف با هم نوعان و گروه های مختلف اجتماعی امری پذیرفته شده است. مسلم است که نیازهای اجتماعی انسان، تنها در عرصه هایی چون میادین، مراکز فرهنگی و گردهمایی، پارک ها، خیابان ها، واحه های شهری، ایستگاه های حمل و نقل و مانند آن ها، که هر یک شرایط تکوین و تکامل اجتماعی انسان ها را فراهم می آورند برآورده می شود. اما به نظر می رسد عرصه های عمومی شهرهای امروزی، از هویت و مفاهیم اصیل انسانی تهی شده و نیاز انسان ها به با هم بودن را بی جواب نهاده اند. در واقع فرآیند جنسیتی شدن عرصه های عمومی شهری امکان تبدیل این عرصه ها را که روزگاری عالی ترین بستر پاسخ گویی به نیازهای اجتماعی انسان ها بوده اند، به بسترهایی ناکارآمد فراهم آورده است. همچنین عدم درک صحیح دست اندرکاران، سیاستگذاران و طراحان این گونه عرصه ها از نیازهای گروه های مختلف اجتماعی برای حضور و فعالیت در عرصه های جمعی، عدم توجه به ویژگی های فرهنگی، قومی و مذهبی این گروه ها و جایگزین کردن کمیت به جای کیفیت در طراحی این گونه فضاها، در ناکارآمدی عرصه های عمومی شهر امروزی نقش زیادی داشته اند. هدف از این نوشتار که به صورت اسنادی- کتابخانه ای صورت گرفته است دستیابی به معیارهای خاص امنیت زنان، به عنوان نیمی از جمعیت جهان که باید از حق حضور در فضاهای امن شهری بهره مند شوند و راحتی آن ها در فضاهای عمومی شهری و بالنتیجه حضور فعال تر آنان در سطح شهر می باشد.

کلمات کلیدی: زنان، شهر، احساس امنیت، نیاز های زنان، شهر اسلامی